

JOAN:
SULPITII
VERULANI,
DE MORIBUS ET
CIVILITATE
PUERORUM,
CARMEN.

EDINBURGI,
Excudebat ROBERTUS
BRYSON, ad Insigne
JONÆ. 1639.

ANTONIUS MOCIA A

1580 L'

O

Sis

JOAN: SULPITII VERULANI,

De Moribus & Civilitate Puerorum :

C A R M E N.

Uos decet in vita mores se
vare docemus,
Virtuti ut studeas , literi
lisq; simul.

Quæ te igitur moneo mi
puer indole serva:
Præq; tuis oculis hæc me
jussa tene.

Omnibus in rebus studeas precor esse modestus
Sis avidus laudis, sit tibi cura boni.
Sis pius ac sanctus : nec non venerare parentes:
Et noceas nulli, surripiasque nihil.

Futilis & mendax nunquam, nec credulus esto:
 Dede^cus & metuas, & reverere bonos.
 Improba pestiferi fugias commercia coetus,
 Sic & honorus eris, sic eris ipse bonus.
 Nec maledicta refer, nec promas turpia dictu:
 Est stomachosa quidem dicere, turpe tibi.
 Segnitiem fugito, quæ vitæ commoda pellit:
 Parce gulæ turpe, luxuriamque fuge.
 Parce & avaritiæ: bilem frænare memento,
 Atque animi fastu^s, invidiamq; simul.
 Fidus sis, audensq; bonis: temerarius esse
 Despice: non audax sis: timidusve nimis.
 Esto verecundus: rectum te lectus habebit:
 Detege nec socium, nec tua membra puer.
 Nec sis difficilis nimium, nimiumve severus:
 Sed bonus & blandus conspicare puer.
 Nec penitus mutum, nec te decet esse loquacem:
 Convenit ille thoro, convenit iste foro.
 Hæc te servantem vitæ laus, spesque futuræ,
 Spernantem turpis pænaque morsque manent.
 Nunc faciles aures, animum quoq; trade serenu:
 Morigerare mihi, mollia jussa dabo.
 Sit sine labo toga: & facies sit lautæ, manusque,
 Stiria nec naso pendeat ulla tuo.
 Et nihil emineant, & sint sine sordibus ungues:
 Sit coma, sit turpi calceus absque luto.

JOAN. SULP. *Carmen.*

Linguaque non rigeat, careant rubigine dentes,
Atque palam pudeat te fricuisse caput :
Exprimere & pulices scabiemq; urgere nocentes;
Ne te sordidulum, qui videt ista, vocet.
Seu spuis aut mungis nares, nutasve memento,
Post tua concussum vertere terga caput.
Mucorem haud tangas digitis, sputuve resorbas,
Panniculo nasum mungere nempe decet.
Et ructare cave, quin os in terga reflectas:
Stringe os, & crepitum comprime quæso puer.
Mundiciæq; tibi placeant: medio quoque cultu
Utere, ne turpis, vel videare levis.
Non sum quilaudem summo te accumbere mane
Judice conveniens me dabit hora cibum.
Nec vos ante focum coenas producite longas :
Esse decet vivas, vivere non ut edas.
Nec sis vinosus, quamvis potasse Catonem
Fama refert: fugias sumere vina mera.
Namq; cibus nimius, potus quoq; maxima poena
Corporis & vires, ingeniique rapit.
Insternas mensam: nitidas imponito quadras,
Atque salem & Cererem, flumina, vina, dapes.
einde precare Deum, qui nobis cuncta benignè
Suggerit, ut sanctos det tibi Mane cibos.
Atque puer jubeo sed eas vel raro: sed astans,
Pocula porge celer: tolle, repone dapes.

Ju-

JOAN. SULP. *Carmen.*

Juraque convivias super importare minister

Effuge: nam turpis saepe fit inde toga.

Quodque jubebit herus, facilis semperq; subito:

Quemque tibi dederit, tu tibi sume locum.

Et licet antiqui cubuissent pectore prono,

Tecolla haec artas recta tenere jubet.

Et finito mensæ cubitis hærere potentes:

Tu tantum faciles pone. repone manus:

Quodque vir egregius pavido tibi porrigit, illud

Sume lubens, grates aptaque verba refer.

Esto tribus digitis, magnos nec sumito morsus:

Nec duplices offas mandere utrinque juvet.

Tevitare velim, cupidus ne ut lurco sonoras

Contractes fauces: mandere ritè decet.

Gaufape non macules, aut pectus: nec tibi mentū

Stillet, sitve tibi ne manus uncta, cave.

Sæpè ora, & digitos mappa siccabis adaptâ:

In quadra faciat nec tua palma moram.

Quod tibi vicinum fuerit, tu sume: sodali

Cede tuo, referat dum tamen ille manum.

Dumque in frusta secat, caveas sumpsisse recisa.

Lurco legit dulces absque rubore bolos.

Nō manibus gremio immisis tibi vellicet unguis

Quod sumes: residens, non agitato pedes.

Incidasque prius, quam dens contundat ofellam si h

Tingantur rursum ne tibi morsa, cave.

Ne lingas digitos, nec rodas turpiter ossa:

Ast ea cultello rodere rite potes,

Sive super mensam cortex cumuletur, & ipsa

Ossa, vel in quadram, præ pedibus ve jace.

Nec digitis tenta, nec pinguia delige frusta:

Et quocunque manus, huc tibi lumen eat.

Nec socium torvè inspicias, quidve ederit ille

Advertas: gestus inspice sæpè tuos.

Pocula cùm sumes, tergat tibi mappa labella:

Si tergas manibus non mihi charus eris.

Una manus sumat paterā: ni hanc jaetet in hostē

Theseus aut Beli sunt monumenta patris.

Hanc binis quod si manibus captabis, id aptè

Efficies: digitis pocula sume tribus.

Ac teneas oculos: nec supra pocula fare:

Plena aliquo vites sit tibi bucca cibo.

Deme merum cyatho, multum ne fortè supersit,

Quod nolit socius sumere fortè tuus.

Qui sapit extinguet multo cum fonte Falernum,

Et parco lympham diluet ille mero.

Iaud facias binos haustus: nec fessus anheles:

Sibila nec labiis stridula prome tuis.

Nec citô sorbebis, velut ovi lutea grati,

Nec nimium tarda sume Falerna mora.

Inum, sive duo, ad summum tria pocula sumes:

Si hunc numerum excedas, jam mihi pótus eris.

Fac

J Fac videas quodcunque bibes, modicūq; pitiss
 Crater, sive calix, det tibi vīna brevis.
 I Os quoque tergebis semper post pocula, palma
 Ablue, quūm mensam deseris, atque labra.
 I Denique jam grates pro donis reddito Christo
 qui æternas nobis præparat unus opes.
 I Inflectensque genu jungens, & brachia, proſit
 Dicito: mox tolles ordine quoque ſuo.

F I N I S.

